

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 670/2026
18.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Давида Арсића, због кривичног дела поседовање дроге из члана 178. став 2. тачка ц) Кривичног законика Мађарске, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз бр.211/26 од 22.05.2026.године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Крел.бр.34/23 од 27.03.2025.године и правноснажног решења Вишег суда у Београду Крел.бр.34/23 од 21.01.2026.године, у седници већа одржаној дана 18.06.2026.године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз бр.211/26 од 22.05.2026.године, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Крел.бр.34/23 од 27.03.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж-Кре 33/25 од 19.06.2025.године у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и решење Вишег суда у Београду Крел.бр.34/23 од 21.01.2026.године и предмет **ВРАЋА** Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Крел.бр.34/23 од 27.03.2025.године окривљени Давид Арсић је по пресуди Трибунала Главног града у Будимпешти број 23.В.249/2020/16 од 28.08.2020.године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Будимпешти, као другостепеног суда број 2.БФ.197/2020/44 од 20.05.2021.године, оглашен кривим да је извршио кривично дело поседовање дроге из члана 178. став 2. тачка ц) Кривичног законика Мађарске, па је Виши суд у Београду, усвајајући замолницу Министарства правде Мађарске број XX/NBFO/1165/2023 од 11.08.2023.године, на основу одредби чланова 61. и 62. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, признао пресуду Трибунала главног града у Будимпешти број 23.В.249/2020/16 од 28.08.2020.године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Будимпешти, као другостепеног суда број 2.БФ.197/2020/44 од 20.05.2021.године, те окривљеном Давиду Арсићу утврдио за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ казну затвора у трајању од три године и за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ казну затвора у

трајању од три године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено на задржавању, у притвору и на издржавању казне од 12.07.2019.године до 17.04.2023.године. Истом пресудом је на основу одредбе члана 265. став 1. ЗКП одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж-Кре 33/25 од 19.06.2025.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Давида Арсића, адвоката Сање Марковић и потврђена пресуда Вишег суда у Београду Кре1.бр.34723 од 27.03.2025.године.

Решењем Вишег суда у Београду Кре1.бр.34/23 од 21.01.2026.године усвојен је захтев за накнаду трошкова браниоца по службеној дужности осуђеног Давида Арсића, адвоката Стефана Пеуничића, па је утврђено да награда која припада адвокату Стефану Перуничићу у предмету Вишег суда у Београду Кре1.бр.34/23 укупно износи 78.750,00 динара, која се има исплатити из буџетских средстава суда на рачун адвоката Стефана Перуничића, у року од шездесет дана од дана правноснажности решења.

Против правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Кре1.бр.34/23 од 27.03.2025.године и правноснажног решења Вишег суда у Београду Кре1.бр.34/23 од 21.01.2026.године, захтев за заштиту законитости је поднео јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 441. став 4. у вези члана 264. став 1., 265. став 1. и 266. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и да утврди да је решењем Вишег суда у Београду Кре1.бр.34/23 од 21.01.2026.године повређен закон у корист окривљеног Давида Арсића.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеном, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва је основан.

Захтевом за заштиту законитости су означене повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 441. став 1. ЗКП, које су образложене наводима да се пресуда о признању стране судске одлуке којом је окривљени оглашен кривим не може уподобити са пресудом којом је кривични поступак обустављен, оптужба одбијена или окривљени ослобођен од оптужбе, из ког разлога је изрека пресуде Вишег суда у Београду Кре1 бр. 34/23 од 27.03.2025. године, којом је призната страна судска одлука којом је окривљени оглашен кривим, и на основу одредбе члана 265. став 1. ЗКП одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, противречна самој себи. Још је наведено да образложење пресуде уопште не садржи разлоге за одлуку о трошковима, осим да је суд на основу одредбе члана 265. став 1. ЗКП одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, што не одговара конкретной процесној ситуацији. Захтевом се још истиче да је учињена

повреда закона у пресуди утицала и на незаконитост решења Крел бр.34/23 од 21.1.2026. године, којим је усвојен захтев за накнаду трошкова браниоца по службеној дужности осуђеног Давида Арсића, на терет буџетских средстава суда, на основу члана 261. ЗКП и члана 266. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је решењем Вишег суда у Београду Су УШ бр. 49 – 362/24 – Крел бр. 34/23 од 13.11.2024. године, за браниоца по службеној дужности окривљеном Давиду Арсићу постављен адвокат Стефан Перуничкић који је ове дужности разрешен решењем суда донетим на седници већа одржаној 27.03.2025. године.

Адвокат Стефан Перуничкић је дана 07.11.2025.године поднео Вишем суду у Београду захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, о ком захтеву је одлучено решењем Вишег суда у Београду Крел.бр.34/23 од 21.01.2026.године, тако што му је досуђен износ од 78.750,00 динара.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП је прописано да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове кривичног поступка и колико они износе, док је у ставу 2. истог члана прописано да ако недостају подаци о висини трошкова, председник већа или судија појединац доноси посебно решење, када се ти подаци прибаве.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 266. ЗКП, одређено је да награда и нужни издаци браниоца и пуномоћника оштећеног као тужиоца или приватног тужиоца дужно да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка, осим ако по одредбама тог законика награда и нужни издаци браниоца падају на терет буџетских средстава суда, те да ће се, ако је окривљеном постављен бранилац, а плаћањем награде и нужних издатака би било доведено у питање издржавање окривљеног или издржавање лица које је он обавезан да издржава, награда и нужни издаци браниоца исплатити из буџетских средстава суда.

По оцени Врховног суда, поступак екстрадиције односно изручења страног држављанина страном држави ради вођења кривичног поступка је посебан судски поступак, који се по својим основним карактеристикама разликује од кривичног поступка. Наиме, ради се о нестраначком поступку, у коме нема кривичноправног захтева и који се не покреће на иницијативу странака у кривичном поступку, већ суд поступа по закону и по службеној дужности у ситуацији када добије замолницу за изручење страног држављанина држави молиљки и на тај начин испуњава правне обавезе преузете од стране Републике Србије по закљученим билатералним или мултилатералним уговорима. Самим тим, у таквом поступку нема законског основа за аналогну примену одредбе члана 265. ЗКП, која се примењује у ситуацији када овлашћени тужилац није успео са кривичноправним захтевом у кривичном поступку односно прописује случајеве накнаде трошкова одбране у случају када је о

кривичноправном захтеву у одређеној кривичној ствари, донета мериторна судска одлука којом је поступак обустављен, одбијена оптужба или је окривљени ослобођен од оптужбе.

Како у конкретном случају, кривични поступак према окривљеном није обустављен, нити је одбијена оптужба, односно окривљени није ослобођен од оптужбе, а усвајање замолнице за признање стране судске пресуде се по оцени Врховног суда, ни на који начин не може уподобити са мериторним одлукама о кривичноправном захтеву, то нема законских услова да нужни издаци и награда браниоца окривљеног, падну на терет буџетских средстава суда.

У конкретном случају, имајући у виду да је пресудом Вишег суда у Београду Кре1 бр. 34/23 од 27.03.2025. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Кж-Кре 33/25 од 19.06.2025.године, погрешном применом закона одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава сходно члану 265. став 1. ЗКП, суд није могао посебним решењем о висини трошкова одлучити да се трошкови поступка исплате постављеном браниоцу сходно члану 266. ЗКП, којим је прописана могућност да се код одбране по службеној дужности награда и нужни издаци браниоца исплате из буџетских средстава, уколико би плаћањем награде и нужних издатака од стране окривљеног било доведено у питање његово издржавање, или издржавање лица која је обавезан да издржава. Поред наведеног, у образложењу првостепене пресуде уопште нису наведени разлози у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, већ је само наведено да на основу одредбе члана 265. став 1. КЗ трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, због чега није било могуће испитати законитост и правилност пресуде у наведеном делу.

Како су побијаним правноснажним пресудама и решењем о трошковима поступка учињене повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 441. став 4. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва, то је Врховни суд усвојио као основан захтев и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијане пресуде Вишег суда у Београду Кре1.бр.34/23 од 27.03.2025.године и Апелационог суда у Београду Кж-Кре 33/25 од 19.06.2025.године у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и правноснажно решење Вишег суда у Београду Кре1.бр.34/23 од 21.01.2026.године и списе предмета вратио Вишем суду у Београду на поновно одлучивање, у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку за које ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

